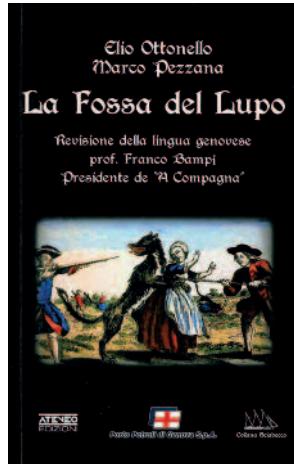

Elio Ottonello e Marco Pezzana, *La Fossa del Lupo*, Ateneo Edizioni, Genova 2014, pagg. 216

Un romanzo stòrico (e in pô *triller*) ambientò into teritöio de Pêgi do 1744: chi l'é de quelle parti o riconosciâ façilmente i pòsti nominæ, e pe tutti i âtri gh'è, in principio do libbro, 'na descripción particolareggià de Pêgi e da valadda do Vaénn-a, cosci chi voriâ poriâ anâseghe a fâ 'na letûa "itinerante", con l'inluxión de védise spontâ davanti quarche personàggio...

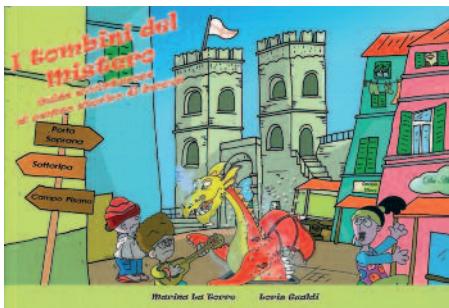
A stöia de Pêgi a l'é ligâ a quella di Lomelin, che gh'àivan quattro ville, e questa famiggia a l'intra lê ascì into romanzo. Gh'è anche, in sa e 'n la, quarche frâze in zenéize, pe-e quæ i aotoi én pin d'orgheuggio d'avéi avûo a revisión do nòstro profesô Bampi, comme àn vosciûo scrîve in sciâ covertinn-a.

Marina La Torre e Loris Gualdi, *I tombini del mistero – Guida avventurosa al centro storico di Genova*, Fabbrica Musicale Editore, 2014, pagg. 168

Un libbro pe-i figêu, ma co-in éuggio a-i gréndi ascì: a l'é l'aventúra de doî fræin e de 'na figéttâ che, pe ricuperâ in CD chéito inte 'n coniggio do Pôrto Antígo, se gh'infian lô ascì e s'atrêuvan... in sciâ tôre de Pâxo into 1800, in prexon! Quande riëscian a sciotrî vân ancón ciù inderê into témpo e incóntran tànti personàggi: pe savéi o rësto bezèugna lêze o libbro, un mòddo pe imparâ in pô de stöia de Zêna demoàndose.

Gh'è tànti belli diségni coloræ, 'na gráfica ben ben origiñâle, 'na mappa do Centro Stòrico, notiçie in sciâ stöia de strâdde e monuménti... e in pô de publïcitæ pe bitèghe e locâli dôve se peu afermâse a mangiâ e a béive ò acatâse quarcôsa de bón da nòstra tradiçion.

Alessandro Mancuso, *70 ville antiche a San Pier d'Arena*, Golden Press, 2012, pagg. 280

O sototítulo o dixe: *7 itinerari per ammirare i palazzi esistenti e scoprire le tracce di quelli demoliti o trasformati*: òua setànta ville a San Pé d'Ànn-a pàm finn-a tròpppe, e invêce se scrêuve che gh'én ò gh'én state pe 'n davéi. O profesô Mancuso o l'é partîo da-e planimetrîe do '700 do Matteo Vinzoni, da-e quæ o l'à ricavòu 'na vedûta co-a situaçion de alôa, poi o l'à riportòu a posicón de ville in sce 'n stradâio d'anchêu: cosci, giàndo pe San Pé d'Àenna co-o libbro in màn, poémmo riconósce i pòsti e védde quello che l'é arrestòu, e lêze a stöia do gran can-giaménto che gh'è stato e cercâ d'imaginâse quante a do-véiva êse bëlla 'na vòtta. Unn-a de beléssse de questo libbro én e fotografie d'época: a l'aotô ghe l'àiva dæte o nòstro Ezio Baglini, da-a seu coleçion.

Giancarlo Militello, *Coro Monte Cauriol – una storia incantata*, Le Mani, 2000, pagg. 176

Pe-o sò cinquantêimo compleanno o còro Monte Cauriol (scì, l'acénto giusto o l'é questo) o s'êa vosciûo regalâ, con l'agìutto da Fondaçion Carige, questo bëllo libbro ch'o conta a seu stöia e ch'o l'é da pôco arivòu inta nostra bibliotêca. No l'é mîga strâno che inte 'na citæ in sciô mâ sègge nasciûo in còro alpìn: e montagne e-e vedemmo da-a spiâgia e, pe tradiçion, a Zêna chi no fâva o sordatto in Marinn-a o-o fâva inti Alpini.

Vâ pròprio a penn-a de lêze comme da 'na banchinn-a in Arbâ segge comensòu tutto: o l'é in libbro scrîto co-o cheu, pin de anédoti e de coixitàe, gh'è tante bëlle fotografie (inte quæ magâra riconosce tra i còristi personn-e conosciûe) e gh'è ascì un CD con vintiçinque registraçion stòriche da-o vivo.

